

ЛЕОНИД ЛЕНЧ ПОЛЕЗНАТА КУПЕЛ

Превод от руски: София Бранц, 1980

chitanka.info

Тук, в нашето „благословено градче“, както се казваше навремето, съм роден, израснал, тук съм прекарал целия си несъзнателен и съзнателен живот, тук остарях и започнах да получавам полагаемата ми се пенсия.

Спомням си го, когато беше най-загубената дупка. Лятно време жегга, прахоляк, пусти край — кози рай. Местните кози се мъкнат по улиците, хрупат афишите на гастролиращия фокусник от оградите и стълбовете. И такъв лепкав и мудар петмез се е разлял наоколо, че дори младите кучета, полегнали в сянката на хилавите акации, от мързел не лаят срещу лакомите кози, само с мълчалив упрек отварят и затварят уста. А есен и зиме — кал до колене, че и до кръста, дивотия и скука.

През годините на съветската власт естествено градчето ни много се промени, но особено разцъфтя напоследък!

Всичко асфалтирано, край тротоарите посадени цветенца и липи. Като минеш вечер, направо вдишваш благоуханието на природата.

Във всички посоки препускат автобуси, две тролейни линии и на първо време десетина такситата за разплод. (Обаче отначало такситата бяха завладени от някои наши хитри градски началници; с чанти и папки под мишница взеха да се разкарват с тях с безкасово плащане по банкова сметка. Но се намеси контролът и началниците бидоха укротени.)

Като си разсъждавах върху причините за този растеж и разцвет на родния ми град, стигнах до някои изводи, които искам да споделя с вас, уважаеми другарю писател.

Според мен тези причини са три. Първата причина е обща: цялата страна преуспява, само някой слепец или зъл враг няма да го забележи.

Втората причина е в ръста на работническата класа в града. През последните години тук се построиха и пуснаха в действие две големи предприятия: комбинат за преработка на мазнини и фабрика за фини вълнени платове. В тях работят учени хора, възискателни, млади, не дават мира на градските ръководители, не ги оставят да клечат безгрижно на риболов, нито да се прозяват и почесват по време на работа — притискат, изискват, а има ли нещо — веднага се започва такава критика и самокритика, че някои началници след работническо

събрание излитат на чист въздух замаяни, възпалени и алени като след баня.

Но има и още една, трета, по-особена причина. На нея бих искал да се спра и най-подробно да ви разкажа всичко.

През градчето ни минава една рекичка, казва се Шинучка. Преди две години я преградиха с бент и направиха езеро-басейн за къпане. Е, не чак като басейн „Москва“ естествено, зимно време не става за къпане, но трябва да имате предвид, че благодарение на тукашния климат сезонът трае, кажи-речи, до първи ноември.

Голям любител на къпането се оказа бившият ни партиен ръководител Николай Петрович.

Николай Петрович всяка сутрин се къпеше в Шинучка, а покрай него и всички отговорни функционери от града също взеха да се къпят заедно с ръководството за здраве.

Басейнът се отваря за населението в девет сутринта, отговорните другари с кърпите и чаршафите в чантите са там още в осем. А Николай Петрович стърчи като кол още в осем без четвърт! Не пропусна нито ден през всичкото си време на живот и работа в нашия град!

Сега ще ви обясня каква беше ползата на населението от тези съвместни къпания на отговорните работници от градски мащаб.

Отдавна е установено, че началството в естествен вид, без панталон и чанта, само по плувки или пък направо както го е майка родила, поомеква, става по-достъпно и по-обикновено.

Киснат си нашите началници сутрин в общата купел и по навик обсъждат на свежа глава насъщните градски проблеми, пръскат се и лудуват и на място решават най-сложни въпроси, без протакане и междуведомствен бюрократизъм. Освен това и градското ръководство цопа и плува край тях в басейна и всеки може по най-простия начин да доплува и да помоли за съвет или указание.

Синът ми Дмитрий по едно време заемаше отговорна длъжност в апарата и беше служебно задължен да посещава тези къпания. После го свалиха и го върнаха в производството. И той автоматично престана да се къпе. Та от Митя съм чувал много интересни истории за тази купел на Шинучка. Ето една от тях.

Имаме един Цаплин, шеф на градския транспорт. Страхотен инат и грандоман. Науми ли си нещо — край! Опъне се като магаре и само

повтаря: „По принцип съм против“.

Беше се възпротивил срещу прокарването на тролейна линия до новия работнически квартал на комбината за преработка на мазнини. Работниците, цялото население го молят, ругаят го, пишат до вестниците, той — не, та не!

— По принцип съм против. Всичко ще стане, но като му дойде времето, по план.

Стигна се до комисия — нищо; въпросът се постави на заседание на бюрото — но отпадна от дневния ред по молба на същия Цаплин като неподготвен. Тогава директорът на комбината и профпредседателят решили да поговорят с Цаплин в басейна.

Притиснали го във водата и го питат направо:

— Докога ще протакаш работата с тролейната линия до квартала на комбината?!

— Изчезвайте! По принцип съм против!

— Тогава ей сега ще те удавим, ако веднага не дадеш принципно съгласие да прекараш линия!

Пипнали раба божи под мишниците от двете страни и взели да му топят главата в Шинучка.

— Давай съгласие, Чапло, иначе ей сега ще те удавим!

Онзи се дърпа, глътне въздух и все това си знае:

— По принцип съм против!

А очите му вече изскочили на челото! Местното ръководство начаса пристига с плуване до мястото на ожесточената схватка:

— Какво има? Какво е това водно поло?

Директорът на комбината и профпредседателят докладват: така и така, не е поло, ами давим Чаплата, понеже иначе с други средства е невъзможно да го принудим да реши положително онзи въпрос.

Николай Петрович казал:

— Няма нужда да го давите, но въпросът отдавна трябваше да бъде решен! — Усмихнал се и отплувал кучешката към брега.

Цаплин изплюл водата, отръскал глава и измърморил, без да поглежда удавителите си:

— Дяволите да ви вземат, съгласен съм!

Минаха не минаха два месеца и прекараха тролейната линия.

Когато изтеглиха Николай Петрович в центъра на по-висока длъжност, из града се понесе тревожният слух, че на мястото му щели

да назначат жена и тогава съвместните къпания на началниците (те повечето са от мъжки пол) с ръководството, толкова полезни за жителите на града, ще станат невъзможни. Но слухът си остана само слух, а на поста ръководител бе назначен другарят Б-в Василий Василиевич, типичен мъж в разцвета на годините.

И нашата купел на Шинучка продължи да функционира всяка сутрин, макар че новият ръководител не е толкова акуратен в посещенията си на басейна, както незабравимия Николай Петрович! Това много ме тревожи — затова реших да хвана перото. Дано писмото ми след ваша обработка бъде публикувано в печата и прозвучи като сигнал. Дано жителите на други градове в обширното ни отечество пожелаят да възприемат положителния ни опит в областта на къпането. Реки и рекички в страната ни дал господ; разполагаме и с началници, за които подобни къпания ще бъдат от полза — така че на добър час!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.